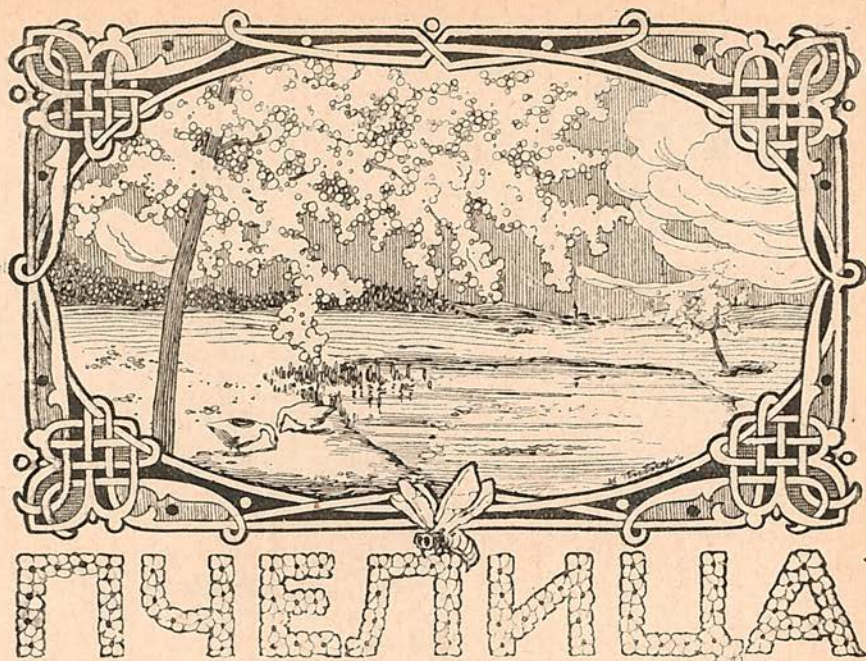

Год. III.

Редакторъ: Мих. Д. Николовъ

Кн. 8.

На родината.

Родина, какъ си горда!
Надменно ти поглеждашъ
Съсѣдитѣ коварни, че блѣсна правда свята
И ти си днесъ велика, надмощна хубавица,
И съ погледи лазурни въ слънце се оглеждашъ!

Родина, какъ си славна!
Съ гигантски крачки газишъ ромънскитѣ полета;
Тамъ твой орачъ засѣ ги
И той ще ги пожъне. А сръбскитѣ отдавна
Подъ твоитѣ крака сж — съсъ мечъ ти завладѣ ги!

Родина, какъ те любя!
Какъ сладко се увличамъ въ мощни ти дѣла, —
Ти славна си, велика и още по-красива
Съ новий ореолъ: отъ слава, мошь, побѣди, отъ
хиляди борци,

Родино, моя поклонъ отъ тукъ ти приеми!

Русе.

Ек. Вл. Манчева.